

עפ"ג 6687/09 - מנהל דענא נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 6687-09-16

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופט שירלי רנر

המעוררת
מנהל דענא
ע"י ב"כ עו"ד סואעד
נגד
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

משיבה

פסק דין

ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט איתן קורנהאוזר) מיום 20.7.16
בת"פ 54865-09-12.

כללי

1. המעררת הורשעה על יסוד הודהתה בניסיון פצעה בנסיבות חמירות ובנסיבות תקיפה שוטר בנסיבות חמירות. המעררת נדונה ל - 15 חודשי מאסר בפועל ושני מאסרים על תנאי. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 23.9.12 בסמוך לשעה 06:30 הגיעו המעררת לסניף הדואר ברחוב צלאח א-דין בירושלים, כשהיא נושא בתקה סכין. המעררת הבחינה בשוטר שיצא מתחנת המשטרה במקום, התקربה אליו, הוציאה את הסכין מתקה והניפה אותה לעבר השוטר שהיה בגבו אליה במטרה לדקוף אותו. השוטר הסתובב אל המעררת, וכשראה את הסכין מונפת בידה, הדף אותה באופן בו נפלה ארצתה והסכין הושלכה מידה. בחקירהה, הסבירה המעררת כי רצתה לפצעו שוטר למנוע אידיאולוגי.

טענות הצדדים

3. ב"כ המעררת טוען כי יש להסתפק בעונש מאסר על תנאי. לחלוין, יש להטיל על המעררת מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות. לעומת זאת, מדובר באירוע לא חמור, משומם שלא נגרמה פגיעה לשוטר ולא בכדי בחירה

עמוד 1

המאשימה להגיש את כתוב האישום לבית משפט השלום בעבירות ניסיון. כמו כן, במקרה דנן מתחם הענישה שנקבע הינו חמור ואינו משקף את זה הנוגג בנסיבות דומות. בענין זה הפנה הסגנון לפסיקה, לפיה, לטענותו, המתחם נע ממאסר על תנאי ועד למאסר שירות בעבודות שירות. לפיכך, טוען הסגנון כי יש לקבוע מתחם ענישה שבע בין מאסר על תנאי לבין מאסר קצר שירות בעבודות שירות, או לצאת לכהלה מהמתחם שקבע בית משפט כאמור. הסגנון טוען כי יש להתחשב לכהלה בנסיבות הבאות: העדר תכנון שקדם לביצוע העבירה, שכן הסיכון היה ברשות המערערת כל העת כדי לחזור פירות; לא נגרם נזק מביצוע העבירה; ברקע לביצוע העבירות קיימות נסיבות אישיות של מצוקה نفسית אישית קשה וכן משבר נפשי קשה על רകע מחלת בנה שוביל מאסתמה קשה; המערערת הודהה במעשים ולקחה אחריות; שליחתה למאסר תפגע בה ובמשפחה קשה; למעערערת אין עבר פלילי ומעת ביצוע העבירות בשנת 2012 לא נפתחו לה תיקים נוספים. הוסיף כי המערערת הורשעה בעבירה של ניסיון פצעה ולא נקבע כי העבירה בוצעה על רകע אידיאולוגי ועל כן, בהתאם לפסיקה אליה הפנה הסגנון, רמת הענישה אינה חרוגת ממאסר לתקופת חודשים ספורים. אף המאשימה טוענת כי יש למקם המערערת בתחום המתחם ובית משפט כאמור מיקם המערערת באמצעות המתחם מבלי שבא נימוק לכך. נטען עוד כי גם בשאלת השיקום נפללה טעות, שכן הדגש הוא על **קיים סיכוי** לשיקום. העבירה הتبוצעה לפני ארבע וחצי שנים ומazel לא נרשם דבר לחובת המערערת ודבר זה מדובר בעד עצמו. המערערת השكيעה זמן וממון רב בהליך טיפול, כאשר אין לזקוף לחובתה העדר שיתוף פעולה.

מנגד, ב"כ המשיבה הפנטה לכך שמדובר בנסיבות חמורות שהיו עלולות להוביל לתוצאה קטלנית, הפסיקה אליה הפנה הסגנון אינה תואמת לנסיבות האירוע. לעניין השיקום וחלווף הזמן נטען כי לא מדובר בשיקום שכן הוגש מספר תסקרים בהם פורט כי המערערת לא ניצלה ההזדמנויות שניתנו לה. על כן יש לדוחות הערעור.

פסקיר שירות המבחן

4. מתסקרי שירות המבחן שנערכו בעניינה של המערערת, ילידת 1980, עולה כי הנה נשואה ואם לשולשה ילדים, שהקטן בהם בן שנתיים וחצי, עקרת בית, ללא עבר פלילי. המערערת לכאורה אחראית על מעשה והביעה חריטה, אך שלילה נשיאת סכין על רകע אידיאולוגי, ושירות המבחן התרשם כי היא מתקשה להפנים את חומרת העבירה ואת המניעים שבבסיסה, נוטה להתנהגות אימפרטסיבית על רകע מצב רגשי אישי בתקופה הרלבנטית והחרפה במצבו הרפואי של בנה החולה במחלת נשימה כרונית. פורט כי המערערת גילתה קושי בשיתוף פעולה עם גורמי הטיפול במרפאה לביריאות הנפש במשך 10 חודשים נסיוון שניתנו לה. לפיכך, הומלץ על עונש מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

דין

5. דין הערעור להידחות.

לזכות המערערת עומדת הودאתה במיחס לה, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי וליעול ההליכים, האחריות שלקחה על המעשים והבעת חריטה מצדיה. המערערת הנה אם לשולשה ילדים, אשר הצעיר הינו בן שנתיים וחצי, ובנה הבכור סובל ממחלה נשימה. כמו כן, נסיבות חייה של המערערת אין קלות, כפי שפורט בענין זה בתסקרי שירות המבחן. יחד עם זאת, המערערת לא שיתפה פעולה עם גורמי הטיפול על מנת להתמודד עם קשיים אלה, ושירות המבחן התרשם כי היא נוטה להגיב באימפרטסיביות. כמו כן, לחובת המערערת מוקפת חומרת העבירה שביצעה.

המערערת יצאתה מביתה כשברשומה סcin ובחירה בשוטר אקראי כקורבן וניסתה לדקור אותו כשהוא בגבו אליה. השוטר ניצל נוכח התושיה שהפגין. בנסיבות חמורות אלה, אין לקבל את טענת הסגנור, לפיה לא מדובר בעבירה חמורה. כמו כן, המנייע שעמד בבסיס המעשה הינו אידאולוגי, כפי שהסבירה המערערת את מעשיה בחקירותה במשטרה וכפי שפירט זאת בית משפט קמא. עבירות אלימות נגד שוטרים מחייבות עונשה מרתיעה ואף סובלנות. בית משפט קמא התחשב לקולה בנסיבות האישיות של המערערת. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים علينا ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערערת תתיעצב לריצויו עונש המאסר ביום 2/4/17 עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן.

ניתן היום, י' אדר תשע"ז, 08 מרץ 2017, במעמד ב"כ המערערת, המערערת וב"כ המשיבה.

כרמי מוסק, שופט

シリלי רנर, שופטת

רפוי כרמל, שופט

אב"ד